EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 14.4.2021
COM(2021) 177 final

Doporučení pro

ROZHODNUTÍ RADY

o zmocnění k zahájení jednání o dohodě o spolupráci mezi Evropskou unií a Mezinárodní organizací kriminální policie (INTERPOL)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI DOPORUČENÍ

Terorismus a závažná a organizovaná trestná činnost jsou dnes stále dynamičtější, globalizovanější a složitější jevy, které vyžadují rozhodnou a koordinovanou reakci donucovacích orgánů Evropské unie. Kromě toho se terorismus a závažná trestná činnost stávají také více mobilními, nadnárodními a přeshraničními jevy. To vyžaduje zapojení do hlubší a účinnější spolupráce s mezinárodními orgány, jako je Interpol, která může vytvořit most mezi EU a mezinárodním společenstvím donucovacích orgánů a institucí.

Souvislosti stávající spolupráce EU a Interpolu

Mezinárodní organizace kriminální policie (Interpol)[1] je největší celosvětová mezivládní organizace kriminální policie, která sdružuje 194 členských zemí. Usnadňuje spolupráci při prosazování práva, například tím, že umožňuje sdílení údajů v oblasti prosazování práva a přístup k těmto údajům. Interpol má uzavřeno množství dohod s řadou mezinárodních organizací o spolupráci v oblastech společného zájmu. Členy Interpolu jsou všechny členské státy EU.

Od přijetí prvních pravidel zpracování policejních informací v roce 1983 Interpol v průběhu let aktualizoval své postupy podle zásady, že základem pro sdílení informací v rámci prosazování práva je respektování soukromí jednotlivců. Nedávno, v roce 2019, byla aktualizována stávající pravidla Interpolu pro zpracování osobních údajů.[2]

EU a Interpol mají již nyní dlouhotrvající a hlubokou spolupráci v řadě oblastí souvisejících s prosazováním práva. Interpol je pro EU klíčovým partnerem v oblasti vnitřní a vnější bezpečnosti, včetně boje proti terorismu a organizované trestné činnosti, a při integrované správě hranic.

Například společný postoj Rady 2005/69/SVV[3] vyzývá členské státy, aby přijaly opatření nezbytná pro zlepšení spolupráce mezi svými příslušnými donucovacími orgány, jakož i mezi nimi a takovými orgány ve třetích zemích prostřednictvím výměny údajů o pasech[4] s Interpolem za účelem prevence a potírání závažné a organizované trestné činnosti včetně terorismu.

Interpol se rovněž aktivně účastní operativního provádění politického cyklu EU / EMPACT[5] podporou operativních opatření členských států ve spolupráci s agenturami EU působícími v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí[6], které s Interpolem úzce spolupracují na základě řady

---

1 Stanovy Mezinárodní organizace kriminální policie – Interpolu [I/CONS/GA/1956 (2017)].

2 Pravidla Interpolu pro zpracování údajů [III/IRPD/GA/2011 (2019)].

3 Společný postoj Rady 2005/69/SVV ze dne 24. ledna 2005 o výměně některých údajů s Interpolem (Úř. věst. L 27, 29.1.2005, s. 61).

4 Údaje o vydaných a nevyplněných odcizených, ztracených nebo neoprávněně užívaných pasech ve formátu umožňujícím začlenění do konkrétního informačního systému. Údaje o pasech zadávané do databáze Interpolu obsahují pouze číslo pasu, zemi vydání a typ dokladu [čl. 2 odst. 1 společného postoje Rady 2005/69/SVV].

5 Cílem víceletého politického cyklu EU je uceleným a metodickým způsobem řešit nejzávažnější hrozby, které pro EU představuje organizovaná a závažná mezinárodní trestná činnost, a to zlepšováním a posilováním spolupráce mezi příslušnými službami členských států, orgány EU a agenturami EU, jakož i s třetími zeměmi a organizacemi, případně včetně soukromého sektoru.

6 Agentury působící v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí jsou agentury EU zřízené na základě hlavy V „Prostor svobody, bezpečnosti a práva“ SFEU. Agenturami působícími v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí jsou Agentura Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol), Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex), Agentura Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních

dohod nebo ujednání[7]. Když byl v roce 2017 zřízen Úřad evropského veřejného žalobce (EPPO)[8], byla vytvořena další instituce EU v oblasti přeshraničního vyšetřování a stíhání. Je třeba navázat a regulovat spolupráci mezi úřadem EPPO a Interpolem, neboť úřad EPPO má zakrátko začít fungovat.

A konečně je EU jedním z největších dárců finančních prostředků pro Interpol. Tyto finance jsou přidělovány na projekty prováděné Interpolem, nebo na projekty, v nichž je Interpol projektovým partnerem. Jsou určeny zejména na výměnu informací, prosazování práva včetně spolupráce v oblasti správy hranic a činností budování kapacity a na projekty a programy zaměřené na řadu oblastí souvisejících s terorismem a závažnou trestnou činností, s regionálním zaměřením především na Afriku, Asii a Latinskou Ameriku.

Potřeba dohody o spolupráci mezi EU a Interpolem

Strategie bezpečnostní unie EU přijatá v roce 2020[9] vyzývá členské státy k zintenzivnění spolupráce mezi EU a Interpolem, která má zásadní význam pro posílení spolupráce a výměny informací. Tato strategie uznává, že Interpol, jedna z největších mezivládních organizací kriminální policie, hraje v tomto směru důležitou úlohu. Komise proto prozkoumá možné způsoby posílení spolupráce s Interpolem, včetně možného přístupu do jeho databází a posílení operativní a strategické spolupráce. Protiteroristická agenda pro EU přijatá v roce 2020[10] dále uznává, že Interpol je klíčovým partnerem v boji proti terorismu, například kvůli svým znalostem týkajícím se zahraničních teroristických bojovníků, že existují oblasti, v nichž je třeba spolupráci navázat nebo posílit, a že u řady orgánů EU existuje při plnění jejich úkolů operativní potřeba přístupu k databázím Interpolu.

Navzdory stávající spolupráci s Interpolem existují oblasti, ve kterých by spolupráce mohla a měla být posílena, nebo dokonce nové oblasti, kde by měla být navázána, aby bylo možné řešit řadu nezbytných operativních potřeb a provádět stávající právní akty, přičemž cílem je lépe podporovat členské státy při předcházení terorismu a organizované trestné činnosti a potírání těchto jevů. Tyto operativní potřeby vyžadují uzavření dohody o spolupráci s Interpolem.

V následujících odstavcích jsou tyto potřeby popsány podrobněji.

Za prvé, existuje potřeba **nové dohody o spolupráci mezi Agenturou Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol)**[11] **a Interpolem.** Europol již má dohodu o spolupráci s Interpolem, jež stanoví výměnu osobních údajů, která byla uzavřena v roce

---

věcech (Eurojust), Evropské monitorovací centrum pro drogy a drogovou závislost (EMCDDA), Agentura Evropské unie pro vzdělávání a výcvik v oblasti prosazování práva (CEPOL) a Agentura Evropské unie pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (eu-LISA).

7 Dohoda o spolupráci mezi Interpolem a Europolem byla podepsána dne 5. listopadu 2001. Memorandum o porozumění v oblasti spolupráce mezi Eurojustem a Interpolem bylo podepsáno dne 15. července 2013. Pracovní ujednání mezi Interpolem a Frontexem bylo podepsáno dne 27. května 2009. Pracovní ujednání mezi agenturou CEPOL a Generálním sekretariátem Interpolu bylo podepsáno dne 6. prosince 2017. Dohoda o spolupráci mezi Interpolem a EMCDDA byla podepsána dne 25. září 2001.

8 Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (Úř. věst. L 283, 31.10.2017, s. 1).

9 Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o strategii bezpečnostní unie EU, Brusel, 24.7.2020, COM(2020) 605 final.

10 Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Protiteroristická agenda pro EU: předvídání, prevence, ochrana a reakce, Brusel, 9.12.2020, COM(2020) 795 final.

11 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 53).

2001[12], dávno předtím, než dne 1. května 2017 vstoupilo v platnost nařízení o Europolu. Tato dohoda však neposkytuje Europolu přímý ani nepřímý přístup k informacím a k databázím Interpolu, zejména k jeho oběžníkům, jež obsahují informace o teroristech.[13] Agentura si navíc při plnění svých úkolů vyměňuje s Interpolem informace a má přístup k databázím Interpolu pouze prostřednictvím styčného důstojníka Interpolu u Europolu nebo styčného důstojníka Europolu u Interpolu. Je proto zapotřebí nová dohoda[14] upravující vztahy mezi agenturou a Interpolem, která by zohlednila nejnovější vývoj v boji proti terorismu a přeshraniční a nadnárodní závažné organizované trestné činnosti a řídila současné operativní potřeby, mandát Europolu[15] a nejnovější režim EU pro ochranu údajů[16].

Za druhé, existuje **potřeba zajistit interoperabilitu**. EU a Interpol vedly předběžná jednání o potřebě uzavřít dohodu o spolupráci po přijetí nařízení[17] o interoperabilitě mezi informačními

[12] Dohoda byla později doplněna několika dokumenty o spolupráci, které byly dohodnuty nebo uzavřeny mezi oběma organizacemi, například o spolupráci prostřednictvím styčných důstojníků a o zřízení, provádění a provozu bezpečné komunikační linky pro výměnu informací.

[13] Oběžníky Interpolu jsou mezinárodní žádosti o spolupráci nebo záznamy umožňující donucovacím orgánům sdílet kriticky důležité informace o trestné činnosti včetně informací týkajících se terorismu. Oběžníky obsahují varování před trestnou činností osob (pokud jsou tito lidé považováni za potenciální hrozbu pro veřejnou bezpečnost), varování před událostmi, osobami, předměty nebo procesy, jež představují vážnou a bezprostřední hrozbu pro veřejnou bezpečnost, jakož i informace o způsobu páchání trestných činů, předmětech, zařízeních a metodách utajení, které pachatelé trestné činnosti používají.

[14] Článek 25 nařízení o Europolu stanoví, že Komise musí posoudit ustanovení dohod o spolupráci uzavřených před vstupem nařízení o Europolu v platnost, jako je dohoda s Interpolem. Komise musí informovat Evropský parlament a Radu o výsledcích tohoto posouzení a případně může předložit Radě doporučení pro rozhodnutí o zmocnění k zahájení vyjednávání s cílem uzavřít mezinárodní dohody podle článku 218 SFEU, které poskytují dostatečná ochranná opatření ve vztahu k ochraně soukromí, základních práv a svobod fyzických osob.

[15] Od uzavření dohody o spolupráci mezi Europolem a Interpolem se mandát Europolu dvakrát změnil, v roce 2009 a poté v roce 2017 (rozhodnutí Rady 2009/371/SVV, nařízení (EU) 2016/794). Dne 9. prosince 2020 Komise navrhla prodloužení mandátu Europolu [Brusel, 9.12.2020, COM(2020) 796 final].

[16] Od vstupu dohody o spolupráci mezi Europolem a Interpolem v platnost v roce 2001 doznal režim EU pro ochranu údajů podstatných změn. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39), směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89) (směrnice o prosazování práva v oblasti ochrany údajů). Je třeba také poznamenat, že ustanovení o ochraně údajů v mandátu Europolu byla od roku 2001, kdy vstoupila v platnost dohoda o spolupráci mezi Europolem a Interpolem, aktualizována.

[17] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/817 ze dne 20. května 2019, kterým se zřizuje rámec pro interoperabilitu mezi informačními systémy EU v oblasti hranic a víz a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 a (EU) 2018/1861 a rozhodnutí Rady 2004/512/ES a 2008/633/SVV (Úř. věst. L 135, 22.5.2019, s. 27), a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/818 ze dne 20. května 2019, kterým se zřizuje rámec pro interoperabilitu mezi informačními systémy EU v oblasti policejní a justiční spolupráce, azylu a migrace a kterým se mění nařízení (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 a (EU) 2019/816 (Úř. věst. L 135, 22.5.2019, s. 85).

systémy EU v oblasti hranic a víz a v oblasti policejní a justiční spolupráce, azylu a migrace a nařízení o Evropském systému pro cestovní informace a povolení (ETIAS)[18].

Nařízení o interoperabilitě a o Evropském systému pro cestovní informace a povolení poskytují členským státům EU nebo agenturám EU kontrolovaný přístup ke dvěma databázím Interpolu[19] prostřednictvím Evropského vyhledávacího portálu (ESP). Těmito dvěma databázemi Interpolu jsou databáze odcizených a ztracených cestovních dokladů (SLTD) a databáze cestovních dokladů s údaji uvedenými v oběžnících (TDAWN). Tyto databáze obsahují velké množství údajů o cestovních dokladech státních příslušníků třetích zemí. Používání těchto databází může minimalizovat mezery v informacích, maximalizovat shody a následně zlepšit operativní výsledky Evropského systému pro cestovní informace a povolení.

Obě výše uvedená nařízení stanoví, že vyhledávání v databázích Interpolu se musí provádět takovým způsobem, aby majiteli záznamu Interpolu nebyly odhaleny žádné informace. Dohoda o spolupráci s Interpolem stanoví požadovaný právní základ včetně záruk a mechanismů v oblasti ochrany údajů a povolení pro Evropský vyhledávací portál připojovat se k databázím Interpolu. Dohoda o spolupráci poskytne také prostor pro zavedení bezpečného propojení Evropského vyhledávacího portálu a Evropského systému pro cestovní informace a povolení s infrastrukturou informačních technologií Interpolu a umožní přístup do databází Interpolu. Cílem je napomáhat prevenci a vyšetřování teroristických trestných činů.

Ve stejné souvislosti Komise v roce 2018 vydala návrh[20] na revizi nařízení o Vízovém informačním systému[21], které – podobně jako je tomu v případě Evropského systému pro cestovní informace a povolení – povolí automatizované vyhledávání v systémech EU pro ochranu hranic a bezpečnost a v databázích Interpolu. V prosinci 2020 dosáhly Evropský parlament a Rada politické dohody o tomto návrhu; formální přijetí bude následovat v nadcházejících měsících. Tato politická dohoda obsahuje obdobné ustanovení jako ustanovení obsažené v nařízení o Evropském systému pro cestovní informace a povolení. Při jednáních s Interpolem o uzavření dohody o spolupráci by proto měla být zohledněna také revize nařízení o Vízovém informačním systému. To rovněž napomůže prevenci a vyšetřování teroristických trestných činů.

Za třetí, orgány činné v trestním řízení a justiční orgány **potřebují aktuální informace o pachatelích a o trestné činnosti.** Interpol vede širokou škálu databází, jež obsahují tyto informace v celosvětovém měřítku a do nichž přispívá 194 členských zemí Interpolu. Osmnáct databází Interpolu[22] obsahuje více než 100 milionů záznamů týkajících se vymáhání

---

18 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 ze dne 12. září 2018, kterým se zřizuje Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS) a kterým se mění nařízení (EU) č. 1077/2011, (EU) č. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 a (EU) 2017/2226 (Úř. věst. L 236, 19.9.2018, s. 1).

19 V souvislosti s nařízeními o interoperabilitě a o systému ETIAS [čl. 4 odst. 17 nařízení (EU) 2019/817 a (EU) 2019/818 a článek 12 nařízení (EU) 2018/1240] se *„databázemi Interpolu“* rozumějí pouze databáze odcizených a ztracených cestovních dokladů vedená Interpolem (databáze SLTD) a databáze cestovních dokladů s údaji uvedenými v oběžnících vedená Interpolem (databáze TDAWN).

20 COM(2018) 302 final, 16.5.2018.

21 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 ze dne 9. července 2008 o Vízovém informačním systému (VIS) a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy (nařízení o VIS) (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 60).

22 Oběžníky (podrobnosti jsou uloženy v Kriminalistickém informačním systému Interpolu – ICIS); nominální údaje; mezinárodní obrazová databáze pohlavního vykořisťování dětí; otisky prstů, profilování DNA a rozpoznávání obličejů; odcizené a ztracené cestovní doklady (SLTD); odcizené správní doklady (SAD); padělané doklady; Edison; odcizená motorová vozidla (SMV), plavidla a umělecké předměty (WOA), referenční tabulka palných zbraní Interpolu, systém Interpolu pro správu záznamů o nedovolených

práva s informacemi o osobách, jako jsou jména a otisky prstů, odcizeném majetku, např. cestovních dokladech a vozidlech, zbraních a palných zbraních.

Tyto informace jsou cenné pro Europol, Frontex[23], Eurojust a úřad EPPO při plnění jejich úkolů v souladu s jejich mandáty. Zvyšují jejich efektivitu poskytováním operativní přidané hodnoty, zejména při podpoře členských států v oblasti odhalování, prevence a potírání terorismu a jiné závažné trestné činnosti. Tyto zdroje informací umožňují agenturám a úřadu EPPO zlepšovat přesnost a kvalitu informací, kterými již disponují, zjišťovat propojení nebo jiné vazby mezi informacemi, uzavírat mezery v informacích, a poskytovat tak členským státům ucelené a sjednocené zpravodajské informace. Ačkoli jsou však databáze přímo dostupné členským státům EU jakožto členským zemím Interpolu, nemají do nich agentury Frontex a Eurojust ani úřad EPPO v důsledku toho, že neexistuje dohoda s Interpolem, v současné době přístup v souladu se svými mandáty (buď přímý přístup nebo přístup na základě systému nalezení/nenalezení shody)[24].

Níže jsou uvedeny specifické otázky týkající se jednotlivých agentur.

Europol

Agentura si v současné době při provádění svých úkolů vyměňuje informace s Interpolem a má přístup do databází Interpolu prostřednictvím styčného důstojníka Interpolu u Europolu nebo styčného důstojníka Europolu u Interpolu v rámci platné dohody o spolupráci mezi Europolem a Interpolem[25]. Praxe však ukázala, že tento postup by měl být zlepšen, zrychlen a zefektivněn s cílem umožnit rychlý přístup k těmto informacím, a zvláště k informacím v databázích Interpolu souvisejícím s bojem proti terorismu, zejména k jeho oběžníkům obsahujícím informace o teroristech. To by umožnilo, aby operativní podpora poskytovaná ze strany Europolu členským státům – zejména poskytování jeho analytické kapacity – mohla čerpat z informací v držení Interpolu. Přístup k databázím Interpolu, přímý či nepřímý, by proto zlepšil operativní spolupráci, při náležitém zohlednění omezení uložených majiteli údajů.

Frontex

Frontex má mandát zajišťovat integrovanou správu hranic na vnějších hranicích EU s cílem účinně tyto hranice spravovat v plném souladu se základními právy[26]. Jedna ze složek evropské integrované správy hranic, ochrana hranic, zahrnuje opatření usnadňující legitimní překračování hranic a ve vhodných případech opatření týkající se prevence a odhalování přeshraniční trestné činnosti na vnějších hranicích, zejména terorismu, převaděčství migrantů a obchodování s lidmi[27]. V této souvislosti existuje operativní potřeba, aby pracovníci

---

zbraních a sledování jejich pohybu (iARMS), síť Interpolu pro balistické informace (IBIN), sítě organizované trestné činnosti a námořní pirátství.

[23] Frontexem se rozumí Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ze dne 13. listopadu 2019 o Evropské pohraniční a pobřežní stráži a o zrušení nařízení (EU) č. 1052/2013 a (EU) 2016/1624 (Úř. věst. L 295, 14.11.2019, s. 1).

[24] Podle čl. 6 odst. 2 a článku 27 pravidel Interpolu pro zpracování údajů [III/IRPD/GA/2011 (2019)] je k tomu, aby měly mezinárodní subjekty přístup k informačnímu systému Interpolu, zapotřebí dohoda s Interpolem.

[25] Článek 3 memoranda o porozumění z roku 2009, jak uvedeno v čl. 4 odst. 1 dohody mezi Interpolem a Europolem z roku 2001, předpokládá, že za usnadnění praktické výměny informací je odpovědný styčný důstojník u druhé smluvní strany.

[26] Článek 1 nařízení (EU) 2019/1896.

[27] Ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2019/1896.

kategorie 1 (*statutární zaměstnanci*[28]*) stálého útvaru* Frontexu měli při plnění svých úkolů přístup do databází Interpolu. Konkrétněji čl. 82 odst. 1 nařízení (EU) 2019/1896 stanoví, že příslušníci jednotek kategorie 1 musí být způsobilí plnit úkoly a vykonávat pravomoci týkající se ochrany hranic[29] stanovené v nařízení (EU) 2016/399[30] (Schengenský hraniční kodex). To zahrnuje kontrolu státních příslušníků třetích zemí v databázích Interpolu (zejména v databázi odcizených a ztracených cestovních dokladů) na vnějších hranicích podle čl. 8 odst. 3 písm. a) bodu i)[31] a bodu ii)[32] a čl. 6 odst. 1 písm. e)[33] Schengenského hraničního kodexu. To napomůže prevenci a vyšetřování teroristických trestných činů, zejména při hraničních kontrolách na vnějších hranicích EU.

Eurojust

Agentura má zásadní operativní potřebu posilovat spolupráci s Interpolem[34] a získat právní základ pro výměnu osobních údajů pro plnění svých úkolů[35]. Konkrétněji existuje potřeba strukturovaného a strukturálního zapojení Interpolu do případů Eurojustu, včetně koordinačních schůzek, koordinačních středisek a společných vyšetřovacích týmů[36]. Zejména v případech, kdy je žádáno o podporu Eurojustu za účelem koordinace při provádění soudních

---

[28] Podle článku 54 nařízení (EU) 2019/1896 musí být stálý útvar Evropské pohraniční a pobřežní stráže složen ze čtyř kategorií operativních pracovníků. Do kategorie 1 patří statutární zaměstnanci vyslaní jako příslušníci jednotek v operačních oblastech v souladu s článkem 55 tohoto nařízení. Agentura musí přispívat do stálého útvaru svými statutárními zaměstnanci (kategorie 1), kteří jsou vysláni do operačních oblastí jako příslušníci jednotek s úkoly a pravomocemi stanovenými v článku 82 tohoto nařízení. Jejich úkoly zahrnují boj proti přeshraniční trestné činnosti a terorismu.

[29] Podle čl. 8 odst. 1 nařízení (EU) 2016/399 musí přeshraniční pohyb na vnějších hranicích podléhat kontrolám, které provádějí příslušníci pohraniční stráže. Kontroly se též mohou týkat dopravních prostředků a předmětů v držení osob překračujících hranice.

[30] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), konsolidované znění, ve znění nařízení (EU) 2016/1624, (EU) 2017/458 a (EU) 2019/817 (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

[31] Při vstupu a výstupu musí být státní příslušníci třetích zemí podrobeni důkladné kontrole, která zahrnuje ověření totožnosti a státní příslušnosti státního příslušníka třetí země a pravosti a platnosti cestovního dokladu opravňujícího k překročení hranice. To zahrnuje nahlédnutí do příslušných databází, zejména (mimo jiné) do databáze SLTD vedené Interpolem.

[32] Součástí výše uvedené kontroly je ověření, zda je k cestovnímu dokladu případně připojeno požadované vízum nebo povolení k pobytu.

[33] Mezi podmínky pro vstup státních příslušníků třetích zemí patří i to, že tyto osoby nejsou považovány za hrozbu pro veřejnou bezpečnost, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoliv z členských států, zejména nejsou osobami, jimž má být podle vnitrostátních databází členských států odepřen vstup ze stejných důvodů.

[34] 46. bod odůvodnění nařízení (EU) 2018/1727 stanoví, že je vhodné posilovat spolupráci mezi EU a Interpolem podporou efektivní výměny osobních údajů při zajištění dodržování základních práv a svobod, pokud jde o automatizované zpracování osobních údajů. Při předávání operativních osobních údajů z Eurojustu do Interpolu a do zemí, které mají v Interpolu zástupce, by se mělo použít nařízení (EU) 2018/1727, zejména ustanovení o mezinárodním předávání údajů.

[35] Podle čl. 2 odst. 1 a 3 nařízení (EU) 2018/1727 musí Eurojust podporovat a posilovat koordinaci a spolupráci mezi vnitrostátními orgány pověřenými vyšetřováním a stíháním závažné trestné činnosti, která spadá do působnosti Eurojustu, týká-li se tato trestná činnost dvou nebo více členských států nebo vyžaduje-li stíhání na společném základě, a to na základě operací vedených a informací poskytovaných orgány členských států, Europolem, úřadem EPPO a úřadem OLAF. Eurojust musí plnit úkoly na žádost příslušných orgánů členských států, z vlastního podnětu nebo na žádost úřadu EPPO v oblasti jeho působnosti.

[36] Podle čl. 4 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1727 musí Eurojust pomáhat příslušným orgánům členských států při zajišťování co nejlepší koordinace vyšetřování a stíhání, poskytovat operativní a technickou podporu pro přeshraniční operace a vyšetřování členských států, mimo jiné pro společné vyšetřovací týmy, a podporovat činnost členských států v boji proti závažným formám trestné činnosti, které spadají do oblasti působnosti agentury.

opatření a je třeba zatknout fyzické osoby ve třetích zemích, by zapojení Interpolu přineslo přidanou hodnotu, urychlilo soudní řízení a usnadnilo práci Eurojustu[37]. Ze strany Eurojustu existuje rovněž potřeba vyměňovat si s Interpolem informace o domnělých zahraničních teroristických bojovnících[38], zejména s ohledem na rejstřík pro boj proti terorismu[39] v Eurojustu. Kanály Interpolu jsou již využívány k předávání žádostí o vydání[40] a brzy mohou být k dispozici pro předávání žádostí o vzájemnou právní pomoc[41].

Úřad evropského veřejného žalobce (EPPO)

Úřad EPPO je nezávislý orgán EU odpovědný za vyšetřování a trestní stíhání pachatelů a spolupachatelů trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy EU a za jejich postavení před soud. Je oprávněn provádět úkony vyšetřování, provádět trestní příkazy a vykonávat před příslušnými soudy členských států úlohu žalobce. V této souvislosti jsou operativní potřeby úřadu EPPO, pokud jde o spolupráci s Interpolem, stejné jako operativní potřeby kterýchkoli orgánů pověřených vyšetřováním a stíháním v členských státech, což zahrnuje přístup k informacím v databázích Interpolu[42] a výměnu informací s Interpolem a s třetími zeměmi prostřednictvím Interpolu. Tato potřeba se ještě zvýšila vzhledem k přeshraniční povaze trestné činnosti, jež spadá do oblasti působnosti úřadu EPPO, a vzhledem k potřebě spolupráce s třetími zeměmi. Kromě toho se očekává, že úřad EPPO bude žádat Interpol o pomoc s cílem usnadnit výměnu informací, zejména v souvislosti se vzájemnou právní pomocí, Spolupráci mezi úřadem EPPO a Interpolem je teprve třeba navázat a regulovat v souladu s ustanoveními mandátu úřadu EPPO o spolupráci s mezinárodním i organizacemi, je-li to nezbytné pro provádění jeho úkolů[43].

---

37 Podle čl. 2 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) 2018/1727 musí Eurojust usnadňovat výkon žádostí a rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně žádostí a rozhodnutí, které se zakládají na nástrojích provádějících zásadu vzájemného uznávání.

38 Zahraniční terorističtí bojovníci jsou definováni jako „osoby, které odcestují do státu, v němž nemají trvalý pobyt ani nejsou jeho státním příslušníkem, s cílem páchat, plánovat nebo připravovat teroristické činy, účastnit se těchto činů nebo poskytovat či absolvovat teroristický výcvik, a to i v souvislosti s ozbrojenými konflikty“ [rezoluce Rady bezpečnosti Organizace spojených národů 2178(2014)].

39 Eurojust spustil v roce 2019 rejstřík pro boj proti terorismu s cílem posílit v členských státech reakci soudů na teroristické hrozby a zlepšit bezpečnost pro občany. Rejstřík pro boj proti terorismu soustřeďuje klíčové soudní informace pro stanovení vazeb v řízeních proti osobám podezřelým z teroristických trestných činů. Rejstřík pro boj proti terorismu, který spravuje agentura Eurojust v Haagu, poskytuje 24 hodin denně aktivní podporu vnitrostátním soudním orgánům. Tyto centralizované informace pomohou státním zástupcům při aktivnější koordinaci a identifikaci podezřelých nebo sítí vyšetřovaných v konkrétních případech s potenciálními přeshraničními dopady.

40 Valné shromáždění Interpolu na svém 83. zasedání (Monako, 3.–7. listopadu 2014, usnesení AG-2014-RES-20) přijalo právní nástroj upravující využívání systému elektronického vydávání (pravidla pro systém e-Extradition).

41 Cílem iniciativy elektronické vzájemné soudní pomoci (e-MLA) je rozvíjet nástroj Interpolu pro bezpečné elektronické předávání výměn v rámci vzájemné právní pomoci. Usnesení GA-2018-87-RES-04 (Dubaj, Spojené arabské emiráty, 18.–21. listopadu 2018) uložilo Generálnímu sekretariátu, aby po konzultaci s členskými zeměmi Interpolu podal zprávu o technickém vývoji systému elektronické vzájemné soudní pomoci a aby předložil vhodný soubor pravidel, jimiž se má využívání této nové schopnosti Interpolu řídit, ke schválení Valnému shromáždění na jeho budoucím zasedání, bude-li zajištěno odpovídající financování.

42 Například oběžníky týkající se jednotlivců, které jsou zvlášť důležité v případech korupce a podvodů, databáze SLTD, databáze Dial-Doc, která sdílí nové formy padělání dokladů, různé databáze o odcizeném majetku pro účely vyšetřování a vymáhání majetku.

43 Ustanovení čl. 99 odst. 3 a článek 104 nařízení o úřadu EPPO (EU) 2017/1939 stanoví spolupráci mezi tímto úřadem a mezinárodními organizacemi, jako je Interpol, pokud je to nezbytné pro provádění úkolů úřadu EPPO. 96. bod odůvodnění nařízení o úřadu EPPO stanoví: *„Všechny členské státy Evropské unie jsou členy Mezinárodní organizace kriminální policie (Interpol). Aby Interpol mohl plnit své poslání, přijímá, ukládá a šíří osobní údaje s cílem napomáhat příslušným orgánům při prevenci a potírání mezinárodní trestné činnosti. Je proto vhodné posilovat spolupráci mezi Unií a Interpolem podporou*

Potřebu dohody o spolupráci uznává a potvrzuje také Interpol a jeho členové. Valné shromáždění Interpolu na svém 88. zasedání v říjnu 2019 přijalo usnesení č. 5, v němž pověřilo Generální sekretariát zahájením jednání s EU o uzavření dohody o spolupráci.

Jiné formy spolupráce

Souběžně s tím je třeba zahrnout jiné formy spolupráce s Interpolem, které chce Komise ve spolupráci s vysokým představitelem pro SZBP jménem EU zachovat jako součást samostatného nástroje s Interpolem, a sice na základě článku 220 SFEU. Tato spolupráce bude v souladu s čl. 220 odst. 2 SFEU, pokud jde o vymezení celkového rámce spolupráce a vytvoření rámce pro strukturovaný dialog mezi EU a Interpolem na úrovni vyšších úředníků a na odborné úrovni. Tato spolupráce rovněž zajistí přístup bezpečnostních služeb Komise, Evropské služby pro vnější činnosti, Rady a Parlamentu do specifických databází Interpolu, aby tyto služby mohly provádět ověřování bezúhonnosti, šetření a vnitřní vyšetřování státních příslušníků třetích zemí, a zmocní Komisi zadávat a vydávat kontrolovaná oznámení o ztracených, odcizených a zrušených průkazech EU v databázi odcizených a ztracených cestovních dokladů vedené Interpolem.

2. PŘEDPOKLÁDANÁ DOHODA O SPOLUPRÁCI

Předpokládaná dohoda o spolupráci mezi EU a Interpolem bude sledovat tyto cíle.

– Regulovat spolupráci mezi Europolem a Interpolem s ohledem na nejnovější vývoj v boji proti terorismu a přeshraniční a nadnárodní závažné organizované trestné činnosti, na současné operativní potřeby, mandát Europolu a nejnovější režim EU pro ochranu údajů.

– Stanovit záruky a mechanismy potřebné pro poskytnutí kontrolovaného přístupu členských států EU a agentur EU do databáze odcizených a ztracených cestovních dokladů vedené Interpolem (SLTD) a databáze cestovních dokladů s údaji uvedenými v oběžnících vedené Interpolem (TDAWN) prostřednictvím Evropského vyhledávacího portálu, pokud je to nezbytné pro provádění jejich úkolů, v souladu s jejich přístupovými právy, s právem EU nebo členských států, jež se na takový přístup vztahuje, a v plném souladu s požadavky EU na ochranu údajů a se základními právy.

– Stanovit nezbytné záruky a mechanismy, jež umožní členským státům EU a agentuře Frontex (ústřední jednotce Evropského systému pro cestovní informace a povolení) přístup do databází Interpolu prostřednictvím Evropského vyhledávacího portálu v souladu s požadavky EU na ochranu údajů a se základními právy.

– Stanovit nezbytné záruky a mechanismy pro provádění revidovaného nařízení o Vízovém informačním systému umožňující přístup členských států EU do databáze odcizených a ztracených cestovních dokladů vedené Interpolem (SLTD) a databáze cestovních dokladů s údaji uvedenými v oběžnících vedené Interpolem (TDAWN) prostřednictvím Evropského vyhledávacího portálu při posuzování žádostí o vízum

---

efektivní výměny osobních údajů za současného zajištění respektování základních práv a svobod, pokud jde o automatizované zpracování osobních údajů. Při předávání operativních osobních údajů z Úřadu do Interpolu a do zemí, které mají u Interpolu zástupce, by se mělo použít toto nařízení, zejména ustanovení o mezinárodním předávání údajů.“ A dále, podle 97. bodu odůvodnění nařízení o úřadu EPPO, *„pokud Úřad předává operativní osobní údaje orgánu třetí země nebo mezinárodní organizaci či Interpolu na základě mezinárodní dohody uzavřené podle článku 218 Smlouvy o fungování EU, měly by přiměřené záruky na ochranu soukromí a základních práv a svobod jednotlivců zajistit splnění ustanovení tohoto nařízení týkajících se ochrany údajů“*.

nebo povolení k pobytu v plném souladu s požadavky EU na ochranu údajů a se základními právy.

– Navázat a regulovat spolupráci mezi Evropským úřadem veřejného žalobce („EPPO“), zřízeným nařízením (EU) 2017/1939, a Interpolem v souladu s jejich mandáty a v plném souladu s požadavky EU na ochranu údajů a se základními právy.

– Stanovit právní základ pro povolení přístupu Europolu, pracovníků kategorie 1 (statutárních zaměstnanců stálého útvaru) Frontexu a úřadu EPPO do příslušných databází Interpolu[44] za účelem plnění jejich úkolů, v plném souladu s požadavky EU na ochranu údajů a se základními právy.

– Stanovit právní základ pro povolení Eurojustu a úřadu EPPO vyměňovat si operativní informace s Interpolem v plném souladu s požadavky EU na ochranu údajů a se základními právy.

Všechny výše uvedené cíle musí být v plném souladu s režimem EU pro ochranu údajů[45].

3. PRAVOMOCI EU

Ustanovení čl. 3 odst. 2 SFEU stanoví, že ve výlučné pravomoci EU je „*uzavření mezinárodní smlouvy, ... pokud její uzavření může ovlivnit společná pravidla či změnit jejich působnost*“. Mezinárodní dohoda může ovlivnit společná pravidla či změnit jejich působnost, pokud se oblast, na kterou se dohoda vztahuje, překrývá s právními předpisy EU nebo se na ni ve značné míře vztahuje právo EU. Evropská unie přijala společná pravidla na základě článků 16, 77, 79, 85, 86, čl. 87 odst. 1 a 2 a článku 88 Smlouvy o fungování Evropské unie, která se týkají aspektů, jež mají být do dohody o spolupráci zahrnuty.

Současný právní rámec Evropské unie zahrnuje:

– nařízení (EU) 2016/794, (EU) 2019/1896, (EU) 2018/1727, (EU) 2017/1939, jež se týkají Europolu, Frontexu, Eurojustu a úřadu EPPO (v uvedeném pořadí), včetně ustanovení o spolupráci s mezinárodními organizacemi, jako je Interpol,

– nařízení (EU) 2019/817, (EU) 2019/818 a (EU) 2018/1240, jež stanoví kontrolovaný přístup členských států EU a agentur EU do databáze odcizených a ztracených cestovních dokladů vedené Interpolem a databáze cestovních dokladů s údaji uvedenými v oběžnících vedené Interpolem,

– nařízení (EU) 2017/458, kterým se mění nařízení (EU) 2016/399 (Schengenský hraniční kodex), jehož cílem je zvýšení kontrol na vnějších hranicích za použití příslušných databází, uvádí databázi odcizených a ztracených cestovních dokladů vedenou Interpolem jako jednu z databází, do nichž má být nahlíženo.

Toto doporučení je s ustanoveními výše uvedených právních aktů v souladu.

4. PRÁVNÍ ZÁKLAD

[44] Kromě přístupu do databází SLTD a TDAWN prostřednictvím Evropského vyhledávacího portálu budou databáze Interpolu, o nichž bude EU vyjednávat s Interpolem za účelem získání přístupu pro Europol, Frontex, Eurojust a úřad EPPO, dále specifikovány v souladu s příslušnými mandáty těchto institucí a v souladu s jejich operativními potřebami.

[45] Nařízení (EU) 2018/1725, nařízení (EU) 2018/1725 a směrnice (EU) 2016/680.

Cílem tohoto doporučení je, aby Rada zmocnila Komisi k vyjednávání o budoucí dohodě o spolupráci mezi EU a Interpolem jménem EU. Právním základem pro to, aby Rada Komisi zmocnila k zahájení jednání, je čl. 218 odst. 3 a 4 SFEU.

5. JEDNÁNÍ

V souladu s článkem 218 SFEU bude Komise jmenována vyjednavačem EU při jednáních o dohodě o spolupráci mezi EU a Interpolem.

Komise povede jednání v souladu se směrnicemi pro jednání stanovenými v příloze rozhodnutí a za konzultace se zvláštním výborem jmenovaným Radou.

Komise bude o průběhu jednání včas plně informovat Evropský parlament.

Doporučení pro

ROZHODNUTÍ RADY

o zmocnění k zahájení jednání o dohodě o spolupráci mezi Evropskou unií a Mezinárodní organizací kriminální policie (INTERPOL)

RADA EVROPSKÉ UNIE

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie (SFEU), a zejména na čl. 218 odst. 3 a 4 této smlouvy,

s ohledem na doporučení Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Měla by být zahájena jednání za účelem uzavření dohody o spolupráci (dále jen „dohoda“) mezi Unií a Interpolem. Cílem dohody bude regulovat spolupráci mezi Unií a Interpolem v oblasti prosazování práva v souladu s články 87 a 88 SFEU, justiční spolupráci v trestních věcech v souladu s články 82, 85 a 86 SFEU a v oblasti bezpečnosti hranic (v rámci správy hranic) v souladu s článkem 77 SFEU.

(2) Dohoda by měla regulovat spolupráci mezi Agenturou Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europolem) a Interpolem s ohledem na nejnovější vývoj v boji proti terorismu a přeshraniční a nadnárodní závažné organizované trestné činnosti, na současné operativní potřeby a mandát Europolu.

(3) Dohoda by měla stanovit nezbytné záruky a mechanismy pro poskytnutí kontrolovaného přístupu členských států Unie a agentur Unie do databáze odcizených a ztracených cestovních dokladů vedené Interpolem (SLTD) a databáze cestovních dokladů s údaji uvedenými v oběžnících vedené Interpolem (TDAWN) prostřednictvím Evropského vyhledávacího portálu, pokud je to nezbytné pro plnění jejich úkolů, v souladu s jejich přístupovými právy, s právem Unie nebo členských států, jež se na takový přístup vztahuje.

(4) Dohoda by měla stanovit nezbytné záruky a mechanismy pro povolení přístupu členských států Unie a ústřední jednotky Evropského systému pro cestovní informace a povolení („ETIAS“) v rámci Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž („Frontex“) do databáze odcizených a ztracených cestovních dokladů vedené Interpolem a databáze cestovních dokladů s údaji uvedenými v oběžnících vedené Interpolem prostřednictvím Evropského vyhledávacího portálu.

(5) Dohoda by měla stanovit záruky a mechanismy potřebné pro provádění revidovaného nařízení o Vízovém informačním systému, jež povoluje členským státům Unie přístup do databází Interpolu prostřednictvím Evropského vyhledávacího portálu při posuzování žádostí o vízum nebo povolení k pobytu.

(6) Dohoda by měla usnadnit navázání a regulaci spolupráce mezi Evropským úřadem veřejného žalobce („EPPO“) a Interpolem.

(7) Dohoda by měla stanovit právní základ pro povolení přístupu Europolu, statutárních zaměstnanců stálého útvaru Frontexu (pracovníků kategorie 1) a Úřadu evropského veřejného žalobce do příslušných databází Interpolu při plnění jejich úkolů.

(8) Dohoda by měla stanovit právní základ pro povolení Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojustu) a Úřadu evropského veřejného žalobce vyměňovat si operativní informace s Interpolem.

(9) Ustanovení čl. 23 odst. 1, 2 a 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794[1] stanoví výměnu osobních údajů mezi Europolem a mezinárodními organizacemi, a to v rozsahu nezbytném pro plnění jeho úkolů, jež jsou definovány v článku 4 nařízení (EU) 2016/794.

(10) V souladu s čl. 5 odst. 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/817[2], čl. 5 odst. 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/818[3] a článkem 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240[4] by se vyhledávání v databázích Interpolu mělo provádět takovým způsobem, aby majiteli záznamu Interpolu nebyly odhaleny žádné informace. V souladu s článkem 65 nařízení (EU) 2018/1240 osobní údaje nesmějí být předány ani zpřístupněny žádné třetí zemi, mezinárodní organizaci ani soukromému subjektu s výjimkou předávání údajů Interpolu za účelem provedení automatizovaného zpracování v databázi odcizených a ztracených cestovních dokladů vedené Interpolem a databázi cestovních dokladů s údaji uvedenými v oběžnících vedené Interpolem a tento článek stanoví, že na takové předávání údajů se použije nařízení (EU) 2018/1725[5].

(11) Články 80, 99 a 104 nařízení Rady (EU) 2017/1939[6] stanoví zejména vztahy a výměnu informací mezi Úřadem evropského veřejného žalobce a mezinárodními organizacemi.

(12) S ohledem na 33. bod odůvodnění nařízení (EU) 2016/794 a 46. bod odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727[7] je vhodné posilovat spolupráci mezi Europolem a Interpolem respektive mezi Eurojustem a Interpolem podporou efektivní výměny osobních údajů.

---

1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 53).

2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/817 ze dne 20. května 2019, kterým se zřizuje rámec pro interoperabilitu mezi informačními systémy EU v oblasti hranic a víz a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 a (EU) 2018/1861 a rozhodnutí Rady 2004/512/ES a 2008/633/SVV (Úř. věst. L 135, 22.5.2019, s. 27).

3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/818 ze dne 20. května 2019, kterým se zřizuje rámec pro interoperabilitu mezi informačními systémy EU v oblasti policejní a justiční spolupráce, azylu a migrace a kterým se mění nařízení (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 a (EU) 2019/816 (Úř. věst. L 135, 22.5.2019, s. 85).

4 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 ze dne 12. září 2018, kterým se zřizuje Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS) a kterým se mění nařízení (EU) č. 1077/2011, (EU) č. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 a (EU) 2017/2226 (Úř. věst. L 236, 19.9.2018, s. 1).

5 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

6 Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (Úř. věst. L 283, 31.10.2017, s. 1).

7 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o nahrazení a zrušení rozhodnutí Rady 2002/187/SVV (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 138).

(13) Ustanovení čl. 68 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896[8] stanoví možnost spolupráce Frontexu s mezinárodními organizacemi, mezi nimiž je výslovně uveden Interpol, V souladu s čl. 82 odst. 1 nařízení (EU) 2019/1896 musí příslušníci jednotek stálého útvaru Frontexu být způsobilí plnit úkoly a vykonávat pravomoci týkající se ochrany hranic stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399[9] (Schengenský hraniční kodex). Podle čl. 8 odst. 3 písm. a) bodu i)[10] a bodu ii)[11] a čl. 6 odst. 1 písm. e)[12] nařízení (EU) 2016/399 to zahrnuje kontrolu státních příslušníků třetích zemí v databázích Interpolu (zejména v databázi odcizených a ztracených cestovních dokladů) na vnějších hranicích členských států a třetích zemí, které se přidružily k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* v souvislosti s kontrolou osob na vnějších hranicích.

(14) Ustanovení čl. 47 odst. 1, 5 a 6, článek 52 a článek 56 nařízení (EU) 2018/1727 stanoví vztahy a výměnu osobních údajů mezi Eurojustem a mezinárodními organizacemi.

(15) S ohledem na 96. bod odůvodnění nařízení Rady (EU) 2017/1939 je vhodné posilovat spolupráci mezi Unií a Interpolem podporou efektivní výměny osobních údajů.

(16) Článek 94 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725[13] stanoví podmínky pro předávání operativních osobních údajů mezinárodním organizacím.

(17) Dohoda by měla být v plném souladu s ustanoveními Evropské unie o ochraně údajů stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679[14], nařízení (EU) 2018/1725 a směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680[15].

(18) Dohoda by měla plně dodržovat základní práva a ctít zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), především právo na soukromý a

---

8 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ze dne 13. listopadu 2019 o Evropské pohraniční a pobřežní stráži a o zrušení nařízení (EU) č. 1052/2013 a (EU) 2016/1624 (Úř. věst. L 295, 14.11.2019, s. 1).

9 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

10 Při vstupu a výstupu jsou státní příslušníci třetích zemí podrobeni důkladné kontrole, která zahrnuje ověření totožnosti a státní příslušnosti státního příslušníka třetí země a pravosti a platnosti cestovního dokladu opravňujícího k překročení hranice. To zahrnuje nahlédnutí do příslušných databází, zejména (mimo jiné) do databáze SLTD vedené Interpolem.

11 Součástí výše uvedené kontroly je ověření, zda je k cestovnímu dokladu případně připojeno požadované vízum nebo povolení k pobytu.

12 Podmínky pro vstup státních příslušníků třetích zemí zahrnují, že nejsou považováni za hrozbu pro veřejnou bezpečnost, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoliv z členských států, zejména nejsou osobami, jimž má být podle vnitrostátních databází členských států odepřen vstup ze stejných důvodů.

13 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

14 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

15 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89) (směrnice o prosazování práva v oblasti ochrany údajů).

rodinný život uznané v článku 7 Listiny, právo na ochranu osobních údajů uznané v článku 8 Listiny a právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces uznané v článku 47 Listiny. Dohoda by měla být uplatňována v souladu se všemi právy a zásadami zakotvenými v Listině.

(19) Komise by měla v průběhu jednání o dohodě, a v každém případě před uzavřením dohody, konzultovat evropského inspektora ochrany údajů.

(20) Komise by měla být jmenována vyjednavačem Unie,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Komise se tímto zmocňuje, aby jménem Evropské unie sjednala dohodu mezi Evropskou unií a Mezinárodní organizací kriminální policie o spolupráci a koordinaci při předcházení terorismu a závažné trestné činnosti a boji proti nim a při zajišťování evropské integrované správy hranic na vnějších hranicích členských států a třetích zemí, které se přidružily k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* v souvislosti s kontrolou osob na vnějších hranicích, včetně nezbytných záruk týkajících se ochrany osobních údajů.

Článek 2

Směrnice pro jednání jsou stanoveny v příloze.

Článek 3

Jednání se povedou v konzultaci s [název zvláštního výboru, který vloží Rada].

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Komisi.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda/předsedkyně